

Sygn. akt V CSK 391/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości „H.” Sp. z o.o.

w upadłości likwidacyjnej w B.

przeciwko „C.” Spółce jawnej

w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 11 marca 2019 r., sygn. akt XIX Ga [...],

1. odrzuca skargę kasacyjną

2. zasądza od „C.” Spółki jawnej w B. na rzecz Syndyka Masy Upadłości „H.” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w B. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwana „C.” sp. j. z siedzibą w B. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w K., w zakresie rozstrzygnięcia o oddaleniu apelacji skarżącej od wyroku zasądzającego od skarżącej na rzecz powoda bliżej oznaczoną kwotę pieniężną. Zakresem zaskarżenia objęto wyłącznie część orzeczenia dotyczącą powództwa o zapłatę czynszu dzierżawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Stosownie do art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna m.in. w sprawach o czynsz najmu lub dzierżawy. O przedmiocie sprawy decyduje żądanie sformułowane przez powoda, które w niniejszej sprawie w zaskarżonej części dotyczyło bezsprzecznie zapłaty czynszu dzierżawy. Wprawdzie pozwana w toku procesu podniosła twierdzenie, że dochodzona pozwem wierzytelność wygasła wskutek jej umorzenia w następstwie potrącenia z wierzytelnością wynikającą z innego stosunku prawnego, jednak charakter zarzutów podnoszonych przez stronę pozwaną nie ma znaczenia dla kwalifikacji sprawy jako sprawy o zapłatę czynszu najmu lub dzierżawy (postanowienia Sądu Najwyższego z 11 marca 1999 r., III CZ 9/99).

Stosownie do art. 398⁶ § 2 *in fine* k.p.c. skarga kasacyjna pozwanej podlegała odrzuceniu już na etapie badania przeprowadzanego przez Sąd II instancji. Wobec nieodrżucenia skargi kasacyjnej, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto zgodnie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265).

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.